

Etymology of Talysh Language's Domestic (Home) Vocabulary

*Aleksander Umnyashkin

Abstract:

Carried out research of comparative domestic (home) lexicology of Talysh language in stratum of general Iranian linguistic indicated the urgency of the problem and necessity of conducting for wide comparison Talysh with Ancient and Modern Iranian languages what'll bring in the nearest future the valuable practical facts for Iranian Philology. In domestic (home) vocabulary of Talysh language has a lot of loanwords from other language's families. Article provides detailed etymological analysis of this loanwords.

Key words: Talysh language, etymology, domestic vocabulary, loanwords, Iranian languages

ریشه شناسی زبان میشتنی تالشی

*الکساندر اومنیاشکین

چکیده:

بررسی واژگان تطبیقی روزمره زبان تالشی در رشته‌ی ایرانشناسی نشان از ضرورت مسئله و نیاز موجود برای مقایسه گستردگی تالشی با زبانهای ایرانی باستان و مدرن دارد که در آینده نزدیک می‌تواند به زبانشناسی ایرانی مطالب واقعی با ارزش را ارائه دهد. در واژگان واژگان روزمره این زبان، می‌توانید کلمات و ام‌گرفته شده از زبان سایر خانواده‌ها را پیدا کنید، تجزیه و تحلیل دقیق اخلاقی آنها ارائه می‌شود. نمونه‌هایی که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است نشان می‌دهد که بسیاری از اتصالات ریشه شناسی بین کلمات گمشده در تالشی مدرن و حتی در زبان فارسی باستان با استفاده از مواد زبان‌های هند و اروپایی، آلتایی و سامی قابل ترمیم است. این همبستگی‌ها به شما امکان می‌دهد تا باستانی ترین ظاهر کلمه مورد تحلیل را بازیابی کنید، پسوند‌های باستانی را در آن برجسته کنید، که این روزها دیگر به این صورت درک نمی‌شوند، برای تعیین اینکه چه معنایی در این کلمه در طول تاریخ توسعه آن تغییر کرده است. مکاتبات فاش شده غنیترین آثار برای بازیابی تاریخ باستانی کلمات، برای روشن شدن موضوعات پیچیده مربوط به اخلاق آنها است. یک مطالعه تطبیقی تاریخی از زبانهای خانواده ایرانی، که در دهه‌های اخیر به لحاظ مطالعه تاریخ و هر دو زبان فردی و گروه‌های اصلی ژنتیکی انجام شده است، مبنای کافی و محکمی را برای ایجاد توضیحی در این جنبه از کل خانواده ایرانی به طور کلی ایجاد کرده است.

کلید واژه‌ها: زبان تالشی، ریشه شناسی، واژگان داخلی، وامهای واژگان، زبانهای ایرانی

*مرکز آموزش زبانهای باستان و معاصر "گلوسا" باکو، آذربایجان ittihof@yahoo.com

پذیرش مقاله 10-07-2020

دریافت مقاله: 11-05-2020

زبان یکی از حوادث قدیمتر و مهمتر اجتماعی می باشد. توجه علمی به زبان به عنوان حادثه تاریخی در قرن نوزدهم موجب پیدایش رشته وسیع زبانشناسی – مقایسه ای تاریخی گردید. گل سر سبد اولین مطالعات مقایسه گرایان پیدایش ریشه شناسی و تحلیل ریشه ای کلمه شد. (6) بعد از مقایسه ای ریشه شناسی تک تک کلمات و سپس ترکیبات زبان زبانشناسان به این نتیجه رسیدند که زبانهای هند و اروپایی از یک خانواده هستند و ریشه فارسی باستانی آنها بعدا با کمک تحلیل شباهتهای دستوری به اثبات رسیده است. (12) مبحث ریشه شناسی به عنوان قسمت زبانشناسی عبارت از کاوشهای منابع و فرایند شکلگیری واژه ها و بازسازی واژگان دوره‌ی باستان زبان می باشد. در واژگان هر زبان زخیره مهم واژه ها هست که شکل کلمه با مفهوم آن برای گویندگان بومی معلوم نیست. چون ساختار کلمه با مدل‌های تشکیل کلمه در زبان زنده قابل توجیه نیست. هدف تحلیل ریشه شناسی کلمه مشخص می کند که چه وقت و در کدام زبان، در کدام مدل اشتقاق، بر اساس چه ماده زبانی و در چه شکلی و با چه مفهومی کلمه بوجود آمده است، همچنین در شکل و معنای اولیه اش چه تغییرات تاریخی اتفاق افتاده است. رابطه محکم زبان و فرهنگ ایران باستان با زبان و فرهنگ اقوام ولگا، اورال، سیبیری، آسیای صغیر و مصرحدود شش-چهار هزار سال قبل از میلاد برقرار شده است که ملل ترک، اسلامی، فینوگیک را تحت تاثیر خود قرار داده است. این تاثیر در دوره سه هزار- یک هزار پیش از میلاد قویتر شد و در هزاره اول و دوم بعد از میلاد در شرایط گسترش مسیحیت و اسلام از سرعتش کاسته شده است. ارتباط اولیه و خارجی زبانهای خانواده های مختلف واقعا خیلی جامع بود و کاملا غیر قابل اثبات باقی مانده است. (2) پژوهش آنها با روشهای مقایسه ای و تاریخی، نوع شناختی مقایسه ای بر اساس زبان گفتاری و نوشتاری نشان می دهد که گزارش‌های این ارتباطات و نتایج آنها اهمیت بزرگ نظری و عملی دارند. این نتایج نه تنها برای زبانهای بزرگ و کوچک اروپا، آسیا، خاور نزدیک و حتی برای کشورهای ماربیا هم اهمیت ویژه ای دارد. (10) یکی از باستانترین زبانهای ایرانی زبان تالشی است که در مورد آن خیلی کم پژوهش انجام شده است.

جدول پایه کلمات زبان تالشی در مقایسه با دیگر زبانهای هند و اروپایی

زبان تالر شمی	Ma нг	Нүй	Moâ	Новâ	шâв	вын и	се	сийو	зард	Нав з
زبان فارسی	Mâh	Now	Mâdar	xâhar	Šab	bini	se	siyâh	zard	Sabz
پشتو	myā	nəva	Mōr	Khōr	Shpa	pōza	dre	tōr	zhaṛ	Shin

	sht	у									
زبان روسی	Mес яц	Нов ый	Мат ь	сестр а	Ноч ь	нос	три	чёрн ый	жёлт ый	Зелё ный	
زبان انگلیسی	mon th	New	mot her	Sister	night	nose	thre e	black	yello w	Gree n	
زبان اوستیا بی	Mæ й	наэу- æг	мад	Xo	Æxc æв	фын дз	æрт æ	cay	бур	Цъæ х	
زبان لاتینی	Mēn sis	Novu s	māte r	Soror	nox	nasu s	trēs	āter, niger	flāvu s, gilvu s	Viri dis	
زبان آلمانی	Mon at	Neu	Mutt er	Schw ester	Nach t	Nas e	drei	schw arz	gelb	Grün	
زبان اسپانیا بی	Mes	Nuev o	mad re	Herm ana	noch e	nari z	tres	negro	amari llo	Verd e	
زبان لیتوانیایی	Mēn uo	Nauj as	moti na	Sesuo	nakti s	nos i s	trys	juoda	gelto na	Žalia s	
زبان بلغاری	Mес ец	Нов	май ка	Сест ра	Нош	нос	три	чере н	жълт	Зеле н	

تالشها قومی هستند که در جنوب آذربایجان (شهرستانهای لنگران، ماسالی، یاردملى، لریک و آستارا) و در شهر سومقاویت سکونت دارند که این هم یک سوم مردم است، در باکو و اطرافش هم زندگی می کنند. علاوه بر این در پنج شهرستان گیلان و بعضی مناطق استان اردبیل ایران، در کنار دریای خزر و در کوههای تالش سکونت دارند. (13) تعداد تالشها در آذربایجان دقیق نیست و گزارشها خیلی متفاوت است. (از 76 هزار تا نیم میلیون) در آذربایجان مطالعات مخصوص انجام نمی شود که گویندگان زبان تالشی را می توان بر اساس آن آشکار کرد و زیر دست ما همان اطلاعاتی هست که از طرف انسستیتوهای خارجی انجام یافته است. تعداد گویندگان زبان تالشی از جنوب از شهرستان آستارا به شمال تا رو دخانه

ویلش در شهرستان ماسالی کمتر می شود که در اوایل قرن بیستم مرز طبیعی بود که ب.و. میلر (۳) به آن مرز شمالی مردم تالش گفته است.

زبان تالشی مربوط به گروه شمال غربی زبانهای ایرانی است و از لحاظ واژه شناسی یکی از غنی ترین زبانهای دنیا می باشد، واژگان آن عبارت از کلمات تالشی و ایرانی است. زبان تالشی از لحاظ ریشه ای مربوط به زبانهای شمال-غرب گروه زبانهای ایرانی است و با زبانهای کردی، بلوجی، گیلکی، تاجیکی، مازی، ارموری، پاراچی، فارسی، دری، یاگنی همراه است. ولی شرایطی که اقوام کوچک قرار می گیرند جریانهای رشد زبان تالشی را هم تعیین می کند. زبان تالشی در رسانه های عمومی کاربرد ندارد: در صدا و سیمای آذربایجان برنامه هایی به زبان تالشی پخش نمی شود، چنین وضعیت در رسانه های عمومی هم مشاهده می شود. فقط روزنامه‌ی "تالشی صدا" با فاصله‌ها چاپ می شود. زبان تالشی فقط در کلاسهای اول و دوم دبستان بعد از کلاسهای اصلی تدریس می شود. بدین ترتیب در حال حاضر زبان تالشی زبان گفتاری قسمتی از مردم است، سبک نوشتاری آن (رسمی، علمی، رسانه ای و ادبی) خیلی کم موجود است و حتی می شود گفت اصلا وجود ندارد.

برای فهم یک زبان باید به گویندگان آن زبان مراجعه کرد. واژگان یک زبان را نمی توان بدون درک خود گوینده‌ی همان زبان تحلیل کرد و قبل از همه واژگان زبان روزمره مردم را باید تحلیل کرد. معلوم است که زبان روزمره قدیمترین قشر هر زبان می باشد و همیشه مورد توجه زبانشناسان است. در اواخر قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم زبان روزمره مورد توجه ویژه‌ی زبان شناسان قرار می گیرد، در حالی که مشکلات جهانی شدن، همگرایی و غنی شدن فرهنگها موجب حل و فصل تحمل مسایل ارتباطات بین فرهنگی از جمله مسایل افزایش کارآرایی آموزش واژگان زبان می شد. با اینکه زبانهای ایرانی یک ریشه واحد دارند، ساختار آوایی این گروه زبانها تفاوت‌های تلفظی دارند. [۵,11] در زبان تالشی واحدهای واژگانی بر اساس قواعد آوایی زبان مورد تغییر زیاد قرار گرفته و کلا "تالشی" شده است. مثلا:

س (سر) – این زبان در زبانهای باستان ایرانی به صورت "سره" تلفظ می شود، در زبان میانه یا پهلوی "سار"، بعدها در فارسی، تاتی، اوستیایی "سر" ، در تاجیکی، بلوجی، یاگنی، افغانی، ایشکاشیم "سار"، در کردی "سری/سر" تلفظ می شود.

اسپ – در زبان فارسی باستانی به شکل "اسپا" در فارسی میانه "اسپ" ، در فارسی امروزی "اسپ" ، در زبانهای کردی "هسپ//اسپ" ، تاتی، افغانی "اس" ، در اوستیایی "افسه" تلفظ می شود.

هفت – این عدد در زبانهای باستان به شکل "هایتا" ، در میانه و امروزی "هفت" ، در زبان تاتی "هف//هفتا" ، در بلوجی "آپت" ، در کردی "هوت" ، یاگنی "آفت" ، در اوستیایی "آود" ، در افغانی "آوو" ،

زبانهای بازگولم و ایشکاشیم "اوود"، در تاتی و تالشی "هفت" تلفظ می‌شود.

"ترس" – این فعل در زبانهای فارسی باستان، همچنین در فارسی میانه، تاجیکی، تالشی به صورت "ترس"، در فارسی امروزی، تاتی، کردی، اوستایی، یاگولم "ترس"، در بلجوی "تروسنس"، در ایکاشیم "تیروس" تلفظ می‌شود.

حقایق زبان در مورد زبانهای ایرانی نشان می‌دهد که در یکی از آنها ویژگی‌های متعدد زبانهای باستان فارسی حفظ می‌شود تا در دیگران کمتر. در زبان تالشی ویژگی‌های باستانی زبانهای ایرانی در حد بیشتر حفظ شده است. ویژگی صدای اوستا و فارسی میانه صدای اولیه "و" در زبان تالشی حفظ می‌شود در حالی که در زبان امروزی فارشی این صدا به صدای "ب" تبدیل شده است.

زبان اوستایی	زبان تالشی	فارسی	زبان روسی
Vata	vo	Bad	Ветер
Vahyar	Ve	Besyar	Много
Vara	Voş	Baran	Дождь
Vahista	vəşt	Beheşt	Рай
Vafra	Va	bərf	Снег
varəşə	vişə	Bişe	Лес
Vaena	Vini	Bini	Нос

عدد "بیست" در زبانهای فارسی میانه و تالشی به صورت "ویست" است، ولی در فارسی امروزی به شکل "بیست"، فعل "کاشتن" در فارسی میانه به صورت "وختن"، در زبان تالشی "ویته" اما در فارسی مدرن "بیختن" بیان می‌شود.

بدین ترتیب آموزش مقایسه ای واژگان شناسی زبان تالشی در لایه زبانهای ایرانی اهمیت زیاد دارد. نیاز به مقایسه تالشی و زبانهای باستان و امروزی ایرانی خیلی بیشتر است و این کار در آینده نزدیک می‌تواند به زبانشناسی ایرانی مطالب واقعی با ارزش را ارائه دهد. در واژگان این زبان می‌توان کلمات وام گرفته شده از زبان سایر خانواده‌ها را پیدا کرد. با در نظر گرفتن این واقعیت، واژگان زبان تالشی را بر اساس پیدایش به دو گروه تقسیم کردیم: نشانه‌های تالشی و دیگر زبان‌های ایرانی؛ نشانه‌های وام گرفته شده از زبان‌های دیگر. انتقال صدا در کلمات وام گرفته شده زیر دیده می‌شود:

واکه‌ها:

"учуз", зндан, зндані > тұла > тулә "پول", пул > тул "پول", азран".

در قسمت صامتها ، عمدتاً انتقال صدا زیر مشاهده می شود: "گلوله" > گولله، құллә > گوللە "سبزى" > سبزى، қөjәрти > گەرەتى "کلنك" > گەشەنگ، چәркә > چەرگە "کىلىنگ" > گەشەنگ، құлұнк > گەشەنگ "قىزىبا" > گەشەنگ، қозәл > گەشەنگ "قىشىنگ" و غيره.

این پدیده به دلیل این است که در زبان تالشی در زبان تالشی واژ « وجود ندارد.

انتقال $x > \Gamma$ فقط در آخر کلمه مشاهده می‌گردد:

* "اچمەخ" > "چاخماگ" > "چەخمەخ" و پیچ "ماشە" > "اخمەخ" > "اخماگ".

در هر جای کلمه "کومه" \rightarrow کلم "کلәم" \rightarrow کەلەم \rightarrow کەپىچ "اجر" \rightarrow کەپىچ،
استفاده از a زبان متوسط در مقابل واکه پشت "katib" (دبير) نتیجه دو زبانه بودن است،
زیرا این پدیده فقط در گفتار افراد باسواند یافت می شود.

ما کلمات و ام گرفته شده در زبان تالشی را به سه گروه شناسایی کردیم: 1) ترکیسم ، 2) عربیسم ، 3) ام های مربوط به اسلامویایی و سایر زبانهای هند و اروپایی.

ترکیسمها: تالشها در همان قلمرو جغرافیایی در همسایگی آذربایجانی های ترک زبان زندگی می کردند ، با اینکه این دو قوم که متعلق به گروه های مختلف زبانی بودند ، قرن ها به دلیل اقتصاد مقابل ، پیوندهای فرهنگی و اجتماعی خود نزدیک شدند و این پیوندها شرایط مهمی را برای ورود ترکیسم به زبان تالشی ایجاد کرد. امروزه در ترکیب واژگانی زبان تالشی چنین ترکیسمها وجود دارند که در یک زمان با اشغال یک جایگاه ویژه در واژگان زبانهای ترک از جمله آذربایجانی ، اکنون از بین واژگان فعل زبان خارج شده اند و برخی نیز تنها در واژگان منفعل مانده اند. در دشت ها و کوهپایه های مناطق ماسالی و لنگران که جمعیت ترک زبان در شمال زیاد است تعداد بیشتری از کلمات ترک را در واژگان این مناطق در مقایسه با جنوب بیشتر می بینیم. در اینجا واژگانی کشف شده است از جمله:

آلد - در کلیه منابع مربوط به زبانهای ترکی ، به جز مفهوم اصلی کلمه "قرمز" ، معانی دیگری نیز وجود دارد که عبارت است از: "پوشاندن پوشش زین اسب" ، "پوشاندن سر سرپوش عروس" ، "روسی قرمز"^[9] حتی در زبان اویغور ، کلمه "ال" به معنای "میخ" به کار می رود. در زبان آذربایجان امروزی ، کلمه "al" به معنی قرمز به عنوان صفت استفاده می شود. در فرهنگ لغت دیالکتیکی زبان آذربایجانی ، به گویش های قزاقستانی و بردینی آن ، معانی کلمه "دروغ" ، "ترفند" آورده شده است. علاوه بر این ، در بناهای نوشته های ترکی باستان ، علاوه بر مفهوم "قرمز" ، کلمه "ال" در معانی "حیله گر" ، "فریب" نیز به کار می رود. نظر آ. رجبوف ^[8] در مورد کلمه "ال" بسیار جالب است که با استناد به اصطلاح شناسی، این کلمه می نویسد: "در زبان آذربایجانی، مدرن ، این کلمه به معنای

اصلی خود استفاده نمی شود بلکه به عنوان "فریب" ، "فیرفت" است.

کلمه "آلد" از زبان ترکی باستان ترکی (اسم- فعل) به معنای "آل" شکل گرفته است. ممکن است افعال به کار رفته در زبان آذربایجانی و مطابق ساختار مورفوЛОژیکی که به اجزای $t + al + da + n$ تقسیم نمی شوند ، از نظر تاریخی نه با پسوند "دا" بلکه با پسوند "لا" بلکه عناصر بیگانه شکل گرفته اند. t "و" n "(مانند افعال $\ddot{o}yrət$ (یاد بد) ، $\ddot{o}yrəş$ (یاد بگیر) ، $\ddot{o}yrən$ (یاد بگیر)) انواع معنایی فعل را شکل می دهد ("t"- صدای اجباری فعل (شکل اجباری) ، "n"- شکل بازتابی ، "S" یک شکل مختلط است). می توان فرض کرد که در فعل "alla" تغییر صدا "I" به "d" نتیجه انتشار است. لازم به ذکر است که شکل همان فعل "آلدات" - برای بفریب ، در آثار مكتوب ترکی به طور گسترده استفاده می شود [1].

م. رحیم اف ، با اشاره به عبارت "ald karde" در زبان تالشی ، متنکر می شود که اولین مؤلفه کلمه "ald" به معنای "دروغ" ، "ترفند" استفاده می شود ، و در مورد صامت "d" در کلمه "ald" استفاده می شود. به نظر ما ، در این شکل از این فعل نقش پسوند را ایفا می کند و نه بیشتر. در هر صورت ، شکی نیست که کلمه "ald" بر اساس اسم ترکی باستان "al" بنا شده است. [1] کلمه ترکی "ald" تقریباً در تمام لهجه های زبان تالشی استفاده می شود. جالب است که در زبان تالشی افعالی با اصالت ترکی "aldanmaq" و "aldatmaq" نیز وجود دارد. آنها به همراه فعلهای کمکی karde (برای انجام) استفاده می شوند و به شکل "aldanmış" و "aldatmış" می شوند ، به عنوان مثال: Minış (مرا فریب داد). Az aldanmış bedəm (من فریب می خورم).

الگو - این کلمه در تالشی به معنی "اندازه گیری ، اندازه" است ، به عنوان مثال: Kəybə qılqi (اندازه گیری درب ها را انجام دهید) ، ülqi qəte (اندازه گیری ها را انجام دهید). در زبانهای ترکی ، کلمه "qılqi" به اشکال آوایی مختلف رخ می دهد. بنابراین ، در زبان ترکمنی از آن به عنوان "ülnübi" استفاده می شود ، در زبان های آذربایجانی ، کومکی ، آلتایی ، قرقیز ، خاکس "ülqi" ، در زبان چاوشی "ölke" ، نوگى "ülqi" ، ازبکى "ulqi" ، اویغور "ülqə" ، در توین "üleqer"

و امگیری از زبان آذربایجانی. لازم به ذکر است که رابطه بین زبانهای آذربایجانی و تالشی به دوران باستان برمی گردد ، به ویژه که توسط واحدهای واژگانی موجود در زبان تالشی نشان داده شده است ، همچنین در آثار نوشته های ترکی باستان ثبت شده است ، به عنوان مثال:

B γ n g: andjand býngysh cardə

آن را با همین معنی می بینیم: گا دا ، oylanim jita "در غم و اندوه پسرم ، اندوهناکم" [1 ، ص 124].
Kırtm Kы: Kırtmə lyngishi heste او دارای پاهای کوتاه است ،
zynəjdəni fər nyje، "او نمی تواند به خوبی راه برود." در فرهنگ لغت ترکی باستان ما می بینیم - qirt sač "موهای کوتاه"
qirt ot چمن کوتاه" [1 ، ص. 446].

Fatysy hoso: به اصطلاح چاشنی گوشت تالشی، خورشت گوشت برای پلو. Fatysy hoso: кардоро чыл кило гужд лозиме دарид.. در فرنگی لغت ترکی، باستانی به معنای "افزودنی" آورده شده است [1، ص. 435].

در فرهنگ لغت ترکی قدیمی از آن به شکل *qurc* به معنی قوی استفاده می شود -
K ы p ч: "برای چنین موردی ، شما به مردی بسیار قوی و شجاع احتیاج دارید". [1 ، ص 167] ، *chyy dandong ej and nibəgate* ، *Ym nyn ve kırce* - [این نان بسیار سخت است ، دندان های من نمی، تو اند آن را تحمل کنند.]

علاوه بر این، برخی از کلماتی وجود دارد که در لهجه ها و گویشهاي های زبان آذربایجانی به کار می رود، اما در زبان تالشی قدیمی ترین ظاهر آوایی خود را حفظ می کنند. این موارد شامل، به عنوان مثال: aralarida köp telim boldi uruşyu el گـ f aj f y / QAJYU / - čeriglärni وجود گـ kö künlärni "بسیاری از نبردها بین سربازانشان وجود داشت، [غمهای زیادی وجود داشت، c07] و به و z / IKKIZ / - ikkiz oyylan "دو قلوها" [1، ص. 143].

و ازگان روزمره زبان تالشی از کلمات و اصطلاحات بی شماری استفاده می شود که علت اصلیش دو زبانه بودن جمعیت آن است. بیشتر آنها اسمی هستند که ما به شرح زیر طبقه بندی کرده ایم:

1. اسمی وسائل خانگی: бошхаб//бoшғаб // بشقاب " بشقاب" ، бoшэн//fəzən "دیگ"

сəрынч "جاسیگگاری" ، "آبگردان" ، "чамче" ، "گوشت چرخ کرده" ، "кулгаби" "کوزه"

3. اسامی قسمتهای خانه: γ_{TOF} "اتاق" ، f_{anp} "درب" ، f_{aq} "اجاق" ، f_{el} "تەۋىلە" ، f_{el} "طۈرلە".

4. نام سبزیجات و گیاهان: истот "فلفل" ، "سارماشیف" عشقه" сарибоғдэ "نوع گندم" ، "نوع گندم" "گل سرخ" ، "سبزیجان" ، "گوزن" Гобэ алмәси "نوع سبزیجات" .

قوبا

5. نام حیوانات و پرندگان: бօға "گاو"، түлө "توله"، газ "غاز"، хорүз "خروس"، дајчә "کره" اسپ، чапаған "شاهین"

6. نام اصلاحه: گلوله، гыуллэ "گلوله"، тифанг "تفنگ"، фондэф "قنداق"، پشت تفنگ، топ "توب" ، бешатлэн "پنجبار" ، тэпончэ "پانچه" ، ышлынч "شمشير" ، топпоз "تورى" ، өшөлүлэ "اسلحه دو بشكه" ، эх "تفنگ" ، اوx "تير"

7. اسامى ادوات کشاورزى، وسایل نقلیه و قطعات آنها: ەرەب "عربه"، ەپەرمەچ "شلاق"، 7
"پۈستە"، ەپەرمەچ "زین"، ەپەرمەچ "شەخەم"، ەپەرمەچ "بېل"، ەپەرمەچ "خېش"
کوتان "شەخەم زن"، ەپەرمەچ "شەخەم شۇم"، ەپەرمەچ "خېش خېش" ەپەرمەچ

8. نامهای خویشاوندی: دедه "پدر"، نэнэ "مادر"، јэзнэ "داماد"، балдуз "خواهر شوهر"، fəjnhənə "مادرشوهر"، бачəhənəf "باجاناق"، fəjnhənə "برادر زن"، orəjə "نامدری" jənghə "زنی" که عروس و داماد را همراهی می کند، елчи "خواستگار.

9. اسامى شغلها: "کشتیبان"، "روزنامه فروش"، "نگهبان"، "خیاط"، "دربان"، "دیده بان"، "کارمند"، "کفash"، "Жолдоғчи" ғапұчи، "шкaржى"، "шoпaн"، "жeлгiban"، "درشكه چى"، "ovchi//ofchi" мешебәги чобан "دامدار"، "عاشق"، "نوازنده"، "چالғичи" оjнeш тоjбәги "داماد".

9. اسامى امراض: бoғмә "دیفترى"، "زردى"، "سرخك" инەف "سرفة"، "تېب" ۋىزمە

10. اسامى غذاها: **نیمرو**, **آبگوشت**, **دلمه**, **دوما**, **گوشت سرخ**
کو ده, **دوغایا خیار**, **فاطمه**, **ماست**

11. اسامى گوناگون: چэрگە "جرگە"، ортەف "شريک"، охшەر "شبيه"، басەباس "شلوغى"، сөрөх "اخبار"، jурд "مسكن"، سەك-سەكە "هوشيارى"، әмәгүنى "روز كاري"، то "ھمسن"، تەكون "تكان"، دۆف "داغ"، ۋەدەفەن "پناھگاه"، سىغىنەچەگ "ممنوع"، مورب "مورب"، "ستى" "ىاتچىغىز

به نظر ما ، تأثیر کلمات وام گرفته شده با اصالت ترکی بر سیستم فعل زبان تالشی که توسط ما آشکار گردیده است بسیار جالب است. بنابراین ، در زبان تالشی ، برخی از افعال که بر اساس فعلهای کمکی "be" و "karde" شکل گرفته اند (قسمت اول از زبان آذربایجانی وام گرفته شده است (پسوند mis)) با صفت های فعل استفاده می شود.

در یک زمان ب. میللر [4] هفده تا چنین فعل را نشان داد ، اما اکنون تعداد آنها بسیار بیشتر است ، به عنوان مثال: *aldalmiş* be (انتخاب شدن) ، *görüşmiş* be (ملاقات کردن) ، *keçmiş* be (فریفته شدن) ، *baştəmiş* karde (شروع شدن) در زبان تالشی ، اکثر افعال از این نوع که قبلاً تابعیت کسب کرده اند مترادف جایگزین با پیدایش ایرانی دارند ، به عنوان مثال: - *incilmiş azmiş* be - *else* (انتخاب شدن) ، *seçmiş* karde - *vijne dəvarde* (پاس) ، *(گم شدن)* ، *be - qirəy* karde (رنجیده شدن).

با وجود این واقعیت که ترکیسم در واژگان روزمره یافت می شود ، اکثر کلمات از زبان لغوی ایران آمده است. کلمات وام گرفته شده به سختی از لحاظ معنایی و آوایی با "نمونه های" ترکی خود متفاوت است. این نشان می دهد که این وام ها از زمان های اخیر است: حدود قرن نوزدهم و بیستم ، یعنی دوره ای که ابتدا آذربایجان به عنوان یک واحد سرزمینی امپراتوری روسیه شناخته شد ، و بعد از آن یکی از کشورهای اتحاد جماهیر شوروی. باید توجه ویژه ای به این نکته داشت که زبان آذربایجانی در صد بالایی از واژگان غیر ترک را دارد: کلمات عربی ، فارسی. این امر تجزیه و تحلیل واژگان تالشی را برای وام گرفتن دشوار می کند: بعضی اوقات مشخص نیست که این کلمه وام گرفته شده از ترکی است یا به عبارت مشروط ، یک کلمه "مسلمان کلی" با اصالت فارسی یا عربی است. ترک کردن زبان تالشی همچنین با سیاست تغییر نام اصطلاحات نیز تسهیل می شود ، به عنوان مثال: نام مراکز منطقه ای لنکون (در لنگران) ، لیک (لریک) ، اوسترو (آستارا) ، ماسالو (ماسالی) ، روستاهای اوزو بیزهون (در گونشلی) ، مادو (در محمودوار) ، آکون (آرکیوان)، آرچون (آرچیوان)، روکانو (چایغیراچی)

وامگیری از زبان عربی. در واژگان زبان تالشی کلمات زیادی با منشأ سامی و حامی وجود دارد. این وام ها عمدتاً از اسم تشکیل شده است و به دو گروه تقسیم می شوند: 1) وام های عربی که دچار تغییر آوایی نشده اند. 2) وام های عربی که دستخوش تغییر آوایی خاصی شده اند.

وام های عربی ، که در گروه اول قرار داشتند ، به زبان تالش تغییر یافتد ، عمدتاً از طریق زبان آذربایجانی : *abad, aid, alicənab, amin, bəzi, bələd, daim, dəbbə, dərs, dərc, elm, əməl, əmr, zat, zəlil, ziyarət, zillət, idarə, missal, mədəni, məktub, millət, rəhmət, sənət, sərf, tabe, tale, tarix, təbliğat, tüccar, üzr, xələt.*

وامهای عربی موجود در گروه دوم با قوانین آوایی زبان تالشی مطابقت داشت: *oxı* (پایان) ، *əzob* (عداب) ، *mamü // amü* (دایی ، پدرانه) ، *zəqqov* (تلخ) ، *(seyd)* ، *Səid* *ğəv* (تابوت).

همانطور که توانستیم شناسایی کنیم ، خصوصیات آوایی زیر مشخصه و ام های عربی در زبان تالشی است:

الف) جایگزین کردن واکه "الف" با مصوت **ocizl** (کتاب) ، **kitob** "o" (درمانده) ، **dəlolət** (اثبات) ، **imom** (امام) ، **kofir** (هیرتیک) ، **libos** (فقر) ، **kosib** (هیرتیک) ، **libas** (لباس) ، **mismor** (محظوظ) ، **rozi** (ناخن)

ب) جایگزین کردن واکه "الف" با مصوت **odəm** (آدم) ، **əmon** (امان) ، **zəmon** (زمان) ، **həlol** (حرام) ، **hərom** (حلال)

ج) به این دلیل که در زبان تالشی واژگان "ۆ" و "ۈ" در وام های عربی وجود ندارد ، جایگزینی آنها با سایر مصوت ها مشاهده می شود: **dəvlət** (دولت) ، **zıkom** (زکام) ، **dıvo** (زکام) ، **rüf** (دعای) ، **nür** (روح) ، **nur** (نور)

د) (جایگزین کردن صامت "q" با "ğ" : **ğibon** (قباب) ، **ğanun** (قانون) ، **ğab** (قاب) ، **ğələm** (فلم) ، **ğənd** (قند) ، **ğəlb** (قربان) ، **ğənd** (قلب))

وامگیری از زبان اسلاوی. ورود آذربایجان شمالی به روسیه زمینه را برای ورود برخی اسلاوها به زبان تالشی و همچنین زبان سایر اقوام ، برای مدت طولانی در کنار هم زندگی کرد و متعاقباً شکل گیری اتحاد جماهیر شوروی این روند را تقویت کرد. در نتیجه ، به همراه زبان سایر اقوام ساکن در اتحادیه ، انتقال اسلاوها و همچنین به کمک زبان روسی و نشانه ها از زبان سایر اقوام اتحاد جماهیر شوروی به زبان تالشی شدت گرفت.

علیرغم این که وامهای روسی از طریق زبان آذربایجانی به زبان تالشی وارد شد ، آنها با قوانین آوایی زبان تالیش مطابقت داشتند که در جدول زیر به وضوح مشاهده می شود:

زبان روسی	زبان آذربایجانی	زبان تالشی
Акт	Akt	əxt
Банка	banka	bənkə
Вагон	vaqon	vəğon
Магазин	mağaza	məğəzen
Мотор	motor	Matür
Самовар	samovar	siməvar
Станция	stansiya	ıstansiyə
Печь	Peç	Piç
Шкаф	Şkaf	Işkaf

شایان ذکر است که وام های از زبان روسی ، مانند عربی ، فقط از اسم تشکیل شده است.

همانطور که در وام های سایر زبانها ، در روسيزم ، واکه "الف" جای خود را با "واکه" روسيزم جايگزین می کند ، مثلا، **rəyən** (کشاورز)، **bənq** (بانک)، **əğrənom** (شهرستان)، **səlon** (تالار)، **pensiyə** (بطری)، **bütülkə** (باز نشتگی)

نمونه هایی که در اين مقاله مورد بررسی قرار گرفته است نشان می دهد که بسیاری از اتصالات ریشه شناسی بين کلمات گمشده در تالشی امروزی و حتی در زبان فارسی باستان با استفاده از مواد زبانهای هند و اروپایی ، آلتایی و سامی قابل شناسایی است. این همبستگی ها امکان می دهد تا باستانی ترین کلمه مورد تحلیل را بازیابی کنیم ، پسوند های باستانی را در آن برجسته کنیم ، که این روزها دیگر به این صورت درک نمی شوند ، و مشخص کنیم که چه تغیراتی معنایی در این کلمه در طول تاریخ طولانی توسعه آن به وجود آمده است. ارزشمندترین نوشه ها برای بازیابی تاریخ باستانی کلمات ، برای روشن شدن موضوعات پیچیده مربوط به اخلاق آنها است. یک مطالعه تطبیقی تاریخی زبانهای خانواده ایرانی ، که در دهه های اخیر به لحاظ مطالعه تاریخچه هر دو زبان فردی و گروه های اصلی ژنتیکی انجام شده است ، مبنای کافی و محکمی را برای ایجاد توضیحی در این جنبه از کل خانواده ایرانی به طور کلی ایجاد کرده است.

منابع و مأخذ:

- ## -Древнетюркский словарь//под ред. Наделяев В.М., Насилов Д.М., Э.Р.Тенишев и др. Л., Наука, Ленинград 1969
- ##-Лингвистический энциклопедический словарь// М.: Советская энциклопедия, 1990
- ##-Миллер Б.В. Талышские тексты // М.: 1930
- ##-Миллер Б.В. Талышский язык // Издательство Академии Наук СССР. М.:1953

- ##-Персидско-русский словарь: в 2-х томах/ / под ред. Ю. А. Рубинчика. 3-
ى до س ; Т. II от ڏ до ڳ изд., стереотип. М., 1985. Т. I от
- ##-Пизани В. Этимология// М.: Наука, 1956.
- ##-Рагимов М. Значение неродственных языков на территории
Азербайджана в сравнительно-историческом изучение тюркских языков
огузской группы// Журн. «Советская тюркология», 1971, №2, с. 54-55
- ##-Раджабов А. Тюркизмы в талышском языке//АГУ, Баку, 1984
- ##-Сравнительно-историческое изучение языков разных семей.
Современное состояние и проблемы// М.: Наука, 1981
- ##-Таджикско-русский словарь/ / под ред. Е. Э. Бертельс. М., 1954
- ##-Трубачев О. Н. Этимология. Принципы реконструкции и методика
исследования// М.: Наука, 1965
- ## -Умняшкин А.А. Морфология соматической лексики талышского
языка. «Вестник ВЭГу», №3(53), стр.107-113
- ## -Хаджатпур Х. Талышский язык Гиляна : Хушobarский говор// Диссер.
канд. филол. Наук, Душанбе, 2003
- ## -Clifton J. M., Tiessen N. The Sociolinguistic Situation of the Talysh in
Azerbaijan // SIL International 2005
- ##- Stachowski S. Die Turkischen Lehwörter im Talyschischen // 1983